

Ruiters van Hoogeloon vieren gouden jubileum

HOOGELOON, 8 mei. —
Wij stoere knapen van
Hoogeloon
Mij dunkt dat klinkt al
aardig schoon
Wij vormen een vereeniging
Die dikwijls naar
1996 concoursen ging

Bovenstaande regels vormen de aanhef van een getoonzet gedicht, dat de helaas te vroeg gestorven Nol van Heyst, eertijds commandant van de nu gouden rijvereniging St. Pancratius in Hoogeloon, ter gelegenheid van de teeravond op 31 januari 1946 aan het papier toevertrouwde. Na de aanhef volgen in even fraaie kwatrijnen de wapenfeiten van de vereniging uit 1945, het geheel aaneengeregen door de jubelkreet „hali halo.” Daar was een kampioenschap bij, maar daar was ook een gebeurtenis bij die Nol van Heyst maar liever niet tot in de details aan het papier toevertrouwde.

Maar het huidige bestuur (Van de Huijgevoort, Buijsens, Van Gorp en Van der Heyden) wil er nu wel over praten. In Tilburg moest namelijk in 1945 een beker opgehaald worden en daar ging in die dagen de hele vereniging met de fiets op af. Wel, als er een gelegenheid zich voordoet om iets te vieren — en een beker is zo'n gelegenheid — dan zijn de „stoere knapen” van Hoogeloon helemaal niet te beroerd om er eens degelijk tegen aan te leunen. Enkele Tilburgse tapperijen hadden die dag „enen goeie” en de knapen keerden dan ook met een stralend humeur terug in Hoogeloon, de beker, waar alles om begonnen was, van links naar rechts zwierend aan een touw achter een zwaaiende fiets.

De oprichting van de rijvereniging

★ De Hoogeloonse ruiters van het eerste uur: v.l.n.r. Fons van Heyst, Willem van de Huijgevoort en Willem Willems. De laatste leeft nog, is in de tachtig en was ongeveer 30 jaar secretaris van de rijvereniging St. Pancratius. Bij welke gelegenheid en in welk jaar de foto gemaakt werd is niet meer bekend.

f 20.000,— bij elkaar, want dat moet een manege minstens kosten.”
Er worden in de gemeente Hooge-